

IK... eh ik

doorgedraaid muziektheater voor iedereen die wel eens vastloopt.

Opgezogen in een wonderlijke wereld

De prijswinnende en bejubelde voorstelling *IK... eh ik* van Het Houten Huis komt opnieuw naar het theater. Regisseur Elien van der Hoek maakte met o.a. muzikant/acteur Martin Franke en decorontwerper Douwe Hibma een surrealistische voorstelling die niet alleen lovende recensies opleverde maar ook twee Zilveren Krekels voor de 'meest indrukwekkende jeugdtheaterproductie' en de 'meest indrukwekkende podiumprestatie' voor het decor. Kortom: een magische voorstelling die je iedere 6-plusser gunt. Regisseur Elien van der Hoek en muzikant/acteur Martin Franke vertellen hoe *IK... eh ik* tot stand kwam.

Het begon allemaal met een droom. Een droom waarin Elien van der Hoek speler Martin Franke een hele goede solovoorstelling zag spelen. Het idee liet haar niet meer los. "Ik wist het zeker. Dit moeten we gaan doen," vertelt Elien. "Ik sprak erover met mede-artistiek leider David en ben toen gaan schrijven. Met het script stapten we naar decorontwerper Douwe Hibma. Die had meteen een geweldig decor idee, waardoor het script zich in een spurt verder ontwikkelde."

De wereld op zijn kop

Het resultaat is een voorstelling over een man, zijn alter ego en een goudvis in een huis dat maar ronddraait. Net als de gedachten in het hoofd van de man. Hij vindt dat hij van alles moet en ook nog perfect. Langzaam draait hij vast in alle aan zichzelf opgelegde verplichtingen. Het alarm op zijn horloge houdt hem binnen een strak tijdschema. Administratie bijhouden, opruimen, eten, tandenpoetsen, de vis voeren – zijn leven is tot op de seconde ingepland. Langzaam loopt het over, draait de wereld op zijn kop. Mede dankzij een ondeugende alter ego die vanachter de schermen de boel flink ontregelt. En natuurlijk is er de almaar groeiende goudvis...

IK... eh ik is een visueel spektakel. Dat maakt dat kinderen zich moeiteloos in kunnen leven in het niet bepaald gemakkelijke thema. "Er wordt heel veel gelachen," zegt Elien. "Ook kinderen weten heel goed hoe het is als je van alles moet van jezelf. Volwassen raken vaak ook ontroerd. Misschien is het de confrontatie met het grote moeten, of doet het denken aan een heftige, verwarrende periode uit iemands leven, maar bij volwassenen zie ik regelmatig tranen. Mensen zien zichzelf."

Technisch avontuur

De voorstelling is een groot technisch avontuur waarin speler en muzikant Martin Franke alle zeilen bij moet zetten om zich, soms letterlijk, staande te houden. Jezelf verplichtingen opleggen om te proberen het leven onder controle te houden, lijkt in grote tegenstelling te staan met het onverwachte decor waar keer op keer een verrassing uit tevoorschijn piept. Het tegendeel is waar. Martin: "Het klinkt misschien gek, maar juist omdat het decor draai, alles in beweging is en de muziek nauwlettend getimed is, biedt dat structuur en houvast aan mij als

speler. Ik weet precies op welk moment ik wat moet doen, er is geen ruimte voor echte improvisatie. En dus ook niet voor fouten. Een enorme uitdaging. Ook om muziek te maken in een decor waar geen muziekinstrumenten zijn. Dus zijn de huiselijke apparaten zoals het koffiezetapparaat, maar ook mijn stem, de instrumenten. Het hele decor is instrument, veel mensen realiseren zich het niet maar de muziek is tijdens iedere voorstelling live. Dat is voor mij als muzikant een must.”

Gezamenlijk kunstwerk

Je zou denken dat de briljante techniek af kan leiden van de magie. “Daar was ik wel bang voor,” zegt Elien. “De balans tussen vorm en inhoud is fragiel. Maar het werkt. Het is een harmonische voorstelling geworden waarin Martin helemaal zijn plek gevonden heeft. Niet gemakkelijk, het is fysiek zwaar. Hij werkt soms tegen de zwaartekracht in. En het is een emotionele voorstelling om te spelen. Zijn gevoelige spel is essentieel, dat maakt dat je als publiek niet naar de techniek kijkt, maar wordt opgezogen door de wonderlijke wereld. ” Martin: “Ik ken het decor inmiddels zo goed. Er is een scène waarin ik uit bed glijd en met gesloten ogen door het decor tol. Ik hoef mijn ogen niet eens meer open te doen om te zien waar ik ben. Ik laat het gewoon gebeuren. Het decor is ook een speler. En de muziek, alle onderdelen. Het is meer dan een voorstelling, het is een gezamenlijk kunstwerk.”

de Volkskrant *****

“Eens in de zoveel tijd zie je een voorstelling die zo bizar goed is, dat je hem wel aan iedereen zou willen aanraden – ook al staat er 6+ achter de titel. ‘IK... eh ik’ is zo’n meesterwerk.”

Scenes ****

“Ook deze fantasierijke regie van Elien van den Hoek levert weer een juweel van een voorstelling op die voor zesplussers is gemaakt, maar iedereen kan boeien.”

Dagblad van het Noorden ****

“Muzikaal, verrassend, grappig, overdonderend, herkenbaar, vervreemdend, ontroerend en confronterend.”